

درگیری پایگاه آمل (۳۰/۱۰/۵۴)

در شب ۲۰ دیماه ۵۴ رفقا علی آبادی و ملاطه حسینی در پایگاه آمل بودند ساعت ۲۲/۲۰ رفیق حسینی میگوید که دشمنها بلندگو میگویند دستهایمان را روی سرمان بگذارید و بیرون بیایید رفیق علی آبادی خنابهای کلاشینکف را میبندد و مسلسل را آماده میکند که در این موقع تهراندازی بطرف پایگاه شروع میشود رفیق علی آبادی سنگر دشمن را زیر رگبار میگیرد رفیق حسینی کلبه سریها را همسوزاند رفیق بعد از خالی شدن یک خشاب خشاب دیگری را به داخل مسلسل میگذارد بحالت سینه خیز به داخل حیاط میرود دو نارنج امانی پایگاه همراهش بود است رفیق احساس میکند که داخل کوچه پشت در حیاط شلوغ است لذا دو نارنج را به داخل کوچه میاندازد (۲۲) و چون حیاط دوطرفه داشت رفیق حسینی (۲۴) بلند میکند که از در دیگر وضعیت دشمن را سنجیده و به رفیق علی آبادی اطلاع دهد که چه خبر است رفیق حسینی خان کوچه را میبندد و متوجه میشود که مردم از خانه هایشان بیرون آمده اند ^{نظر میکنم} همه این افراد از افراد دشمن هستند و خانه را محاصره کرده اند به رفیق علی آبادی میگوید رفیق اینطرف شدیدا محاصره است که رفیق علی آبادی میگوید حالا که طوری محاصره شده ایم کشته میشوم پس از در دیگر بروم که ما هم از آنها بکشیم و به رفیق حسینی میگوید از در حیاط بروم به این شکل که رفیق حسینی نارنجگرا به کوچه پرتاب کند (۲۵) بمحض زدن در حالیکه خمیده هستند در را باز کنند و بیرون بروند - رفیق علی آبادی هم از قسمت دیگر در رگ بیندند و خارج شوند .

رفیق حسینی نارنجک را پرتاب میکند ولی رعایت نمیشود ران میکرده و سرها در راه باز میگذارد در این موقع دشمن شلیک میکند تیر از در عبور کرده و به سینه رفیق میخورد رفیق علی آبادی که چنین میبیند جسد رفیق را گرفته و کنار میگذارد سلاح او را برمیدارد و یک رگبار کوتاه به میز او شلیک میکند سپس بحالت خمیده در راه باز میگذرد و به کوچه میرود سه نفر را در حدود بیست متری میبیند که بطرفشان رگ

می بیند که سه نفر می افتند ^{میتوان} کتف به دهن میکند در حالیکه از همه طرف صدای
ایست می شنود. ^{بنا} بر اندازی خود را به باغات اطراف میرساند و از آنجا از طریق پهاپان پطر
- ف باهل حرکت میکند و مسلسل را از پیک پل خاک کرده و به باهل میرود. . رفیق
علی آبادی دو ماه ارجا طرها سازمان قطع میشود و بعد از دو ماه مجدداً ارجا ط
میکرد.

ضربه رفقای کرگان (۲۶) (۲۱/۱۰/۵۴)

در بعد از ظهر روز پنجشنبه ۱۸ دیماه ۵۴ رفیق زهرا قلبکی به طرف خان ذخیره
ساری حرکت میکند و قرار بوده ساعت ۷ شب سلامتی خود را از طریق پایگاه ذخیره کرگا
سن که تلفن داشت خبر بدهد. اما سلامتی نیدهه قرار بود اگر رفیق قلبکی
دستگیر شد پایگاه ساری را بعنوان پایگاه اصلی خود میگوید و رفقا شب پایگاه
کرگان را تخلیه نکند. رفقا شب در پایگاه میمانند پایگاه کرگان تازه گرفته شده
بود (چون حدود یکماه و هنوز طرح دفاعی نداشت) (۲۲) رفقا يك طرح میزنند
وین سه نفرشان تقسیم میکند قرار شد به محض حمله دشمن رفیق سرور فرهنگ
جلودار رفیق کاغذی و غشای جاری وسط دور رفیق دختر عقب دور رفیق دیگر حرکت کند.
ساعت (۲۸) دو بعد از ظهر رفقا متوجه میشوند که دو ماشین در نزدیکی در پایگاه
ایستاده پایگاه را به دیگر نشان میدهند (۲۹) رفقا توجه چندانی نمیکنند بعد از
چند دقیقه زنگ در پایگاه بعد از میاید رفیق دختر جلو در رفته و میپرسد که ؟
جواب میدهد مسایه حستم نردبان میخواهم رفیق دختر میرود دروا باز میکند
رفیق سرور با مسلسل پشت در میاستد. يك نفر جلو در میبندد که مسلسل دارد و
لوری به رفیق دختر میگوید برو داخل پایگاه رفیق دختر برگشت سریها را آتش
میزند و رفیق سرور بطرف دشمن ^{بنا} بر اندازی میکند رفقا آماده میشوند رفیق سرور يك

رفیق کاغذی تازه به سازمان پیوسته بود و هنوز مسلح نشده بود.

تارنجک بداخل کوبه پرتاب میکند به محض زدن تارنجک رفلان پایگاه خارج میشوند
 که بعد از کمی رفلان سرور میمانند (۲۰) رفلان قانع پس از خروج خود راه او میروند تا به بند مسلسل
 را از گردنش درجا برداشته و در معرض خالی میکند و رفلان دست خنجر را میگیرد . دشمن بط
 —رف آنها را اندازی میکند ولی رفلان قانع به فرار میروند . بعد از آن علامت خطر
 پایگاه در نقطه ای دور پایگاه جلوی پیکان را میگیرند و به او میگویند طرا به پابل پیر
 راننده قبول نمیکند رفلان دست خنجر را میگیرد و راننده را تهدید میکند ولی راننده
 میگذرد ^(۳۱) پیر و راننده پیاپی شده فرار می کنند رفلان قانع مسافتی دنبال می شود
 و میگریزد . رفلان دوباره از طریق کوه ها دور زده بخودشان راه جاده میروند و
 از آنجا به گنبد میروند . (رفلان کرمی گردند مسکن اجعت جاده ساری را بسته باشند .)
 (تم توفی شاه)

رفلان نهانی قرار بود شب جمعه ۱۶ دیماه همراه رفلان پاشاکی و رفلان قلپکی در پایگاه
 ساری باشند . در روز پنجشنبه کلاً قرار بود رفلان قلپکی تا ساعت ۶ به پایگاه برود و
 رفلان تا ساعت ۲ تلفن زده و به پایگاه برود . ساعت ۲ که تلفن میزدند جوابی نداشتند
 در نتیجه به پایگاه ساری میروند . رفلان نهانی قرار میگیرد با پاشاکی و قلپکی را اجرا
 میکند ولی رفلان نمی بیند رفلان نهانی رو می کند به قسم میگیرد به ساری رفته و تحقیقات
 —تی انجام دهد (۲۲) . رفلان به ساری می رود و همین کار را میکند . در نزدیکی پایگاه
 او اسلحه و متقین میگیرد . در جلوی سینه او ساری قصد دستگیرش را داشتند
 که رفلان خود را از دست آنها نجات داده و در حالیکه یک دستش شکسته بود و تارنجک در
 دست دیگرش قرار داشت به مردم نهب میزند که کله میروند سپس خود را به میان دشمن
 انداخته و از دندان ^{بلی} تارنجک را میگیرد . رفلان شهید میگرد و همراه او دو بزرگ دیگر
 کشته میشوند . رفلان هم تنها (تم شاه) شب در پایگاه میمانند و صبح بطرف تهران
 حرکت میکنند (۲۳) و از رفلان دیگر ارتباط میگیرند .

رفقای شهید در دست بازندگان

۱- رفیق فاطمه حسن پور

۲- رفیق سرور فرهنگ

۳- رفیق شمس نهانی

رفقای دستگیر شده

۱- رفیق بهمن روحی آهنگران (در تهران دستگیر شده است)

۲- رفیق زهرا نبی قلپکی (بعداً رژیم اعلام کرد اعدام کرده است)

۳- یک زنی علنی سها تیزان که به حبس ابد محکوم شده اند .